

‘ಟುರ್ ಟುಕ್’ ಅನ್ನು ತಲಪುತ್ತೇವೆ..

1971 ರ ಮೊದಲು, ‘ಟುರ್ ಟುಕ್’ ಹಳ್ಳಿಯು ಈಗ ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬಾಲ್ತಿಸ್ತಾನ್ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಈಗ ಇದು ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಯ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿ. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 1200 ರಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯರು ಬಾಲ್ತಿ ಎಂಬ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೂನ್ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂಡವು ಟುರ್ ಟುಕ್ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಪ್ರವಾಸಿಗರು ತಮ್ಮ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಗೇಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಸೇನಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಅವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಡೈವರ್ ನ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಅನ್ನು ತಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಲೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟರು.

ಗೇಟಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇನೆಯವರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಇತ್ತು. ಅಡುಗೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಇಣುಕಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಧರೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಬೆಳಗಾವಿಯವರಂತೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವೀಕರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಹಾಡೊಂದು ತೇಲಿ ಬಂತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೈಕ್ ಚಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕೆಲವು ಯುವಕರು ಕನ್ನಡ ಹಾಡಿನ ಲಯಕ್ಕೆ ನರ್ತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹಾಸನ ಮತ್ತು ಅರಸೀಕೆರೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಆ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಯುವಕರೂ, ಯುವತಿಯರೂ ಇದ್ದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ 10-12 ಮಂದಿ ಅಪರಿಚಿತರು, ಭಾರತ-ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೇನಾ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಡಗರದ ಕ್ಷಣ ಅದಾಗಿತ್ತು. ಯೋಧರು ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾದ ‘ಮೋಮೋ’

ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಮುಂದುವರಿದೆವು.

ಅನತಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಫಲಕದ ಪ್ರಕಾರ ‘ತ್ಯಾಕ್ಷಿ’ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಶಾಲೆಯನ್ನು 1969ರಲ್ಲಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನವು ಆರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ 1971 ರಲ್ಲಿ ಸೇನೆಯು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಭಾರತದ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಹೀಗಾಗಿ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಸರ್ಕಾರವು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಭಾರತದ ಸರ್ಕಾರವು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಯೆಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಕ್ಷಿ ಶಾಲೆಯು ಪಡೆದಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ, ಭಾರತ-ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಸೀಮಾರೇಖೆಯನ್ನು ತಲಪಿ, ಕಂಗೋಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿದೆವು. ಕೇವಲ ಹತ್ತಾರು ಅಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ, ತಂತಿಯ ಬೇಲಿಯಾಚೆಗಿನ ಸ್ಥಳ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ! ಇಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಸರಹದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಬರಹಗಳಿವೆ. ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಹಿಮದ ಚಾದರ ಹೊದ್ದ ಒಣಬೆಟ್ಟಗಳು. ಆಗಾಗ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಸೇನಾ ವಾಹನಗಳು... ಇವಿಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಗೂಢ ಮೌನ ಮತ್ತು ಅಸಹನೀಯ ಚಳಿಯು ಈ ಹಿಮ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದೆ.